

Міжнародний гуманітарний університет
Фаховий коледж
Циклова комісія зі спеціальності Правоохоронна діяльність

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ЛОГІКА

Галузь знань	<u>К Безпека та оборона</u>
Спеціальність	<u>К9 Правоохоронна діяльність</u>
Назва освітньо-професійна програма	<u>Правоохоронна діяльність</u>
Освітньо-професійний рівень	<u>фаховий молодший бакалавр</u>

Розробники і викладачі	Контактний тел.	E-mail
к.філ.н., доцент Шамша Ігор Володимирович	+38 (063) 403-72-08	beviko@ gmail.com

1. АНОТАЦІЯ ДО КУРСУ

Вивчення курсу «Логіка» передбачає ознайомлення здобувачів з логічною теорією мислення і оволодіння навичками логічного аналізу здобутого у процесі навчання та інтерпретації формалізованої мови науки логіки; виявлення логічних помилок в міркуваннях; доведення знання на істинність або спростування на хибність. Дисципліна «Логіка» передбачає ознайомлення з теорією та практикою використання методології традиційної логіки і сучасної символічної логіки(класичної і некласичної) в сучасному соціально-політичному пізнанні.

Метою дисципліни «Логіка» є ознайомлення з основними формами, законами та правилами мислення, засобами доказу та спростування, основними логічними помилками, що зустрічаються у судженнях, у доказах та спростуваннях; оволодіння теоретичними підставами аргументації та суперечок, підвищення загальної логічної культури студентів на основі отриманих знань та навичок. Логіка мислення є не тільки природною даністю, тому її можна та потрібно розвивати різними засобами. Систематичне вивчення науки логіки – один з найбільш ефективних засобів розвитку логічного абстрактного мислення. Задача, що стоїть у вивченні дисципліни – є опанування навичками застосування отриманих знань у практиці мислення, вміння аналізувати судження як свої, так і опонента.

Завданнями навчальної дисципліни є: формування у студентів уявлення про закони логіки та шляхи їх практичного застосування; навчитися логічно грамотно будувати свої міркування і знаходити помилки в міркуваннях опонентів; вивчити основні форми мислення

людини; конструювати коректну аргументацію; засвоїти методи логіки для дослідження наукових проблем у правознавстві та правоохоронній діяльності; застосовувати логічні методи у процесі юриспруденції.

Передумови для вивчення дисципліни. Даний курс є своєрідним вступом до обов'язкових юридичних дисциплін.

2. ОЧІКУВАНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЯКІ ПЛАНУЄТЬСЯ СФОРМУВАТИ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

У процесі реалізації програми дисципліни «Логіка» формуються наступні компетентності із передбачених освітньою програмою:

Інтегральна компетентність

Здатність вирішувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері правоохоронної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій та методів правоохоронної діяльності і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК5. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК8. Здатність приймати обґрунтовані рішення, критичного, стратегічного, дизайн-мислення.

ЗК9. Здатність працювати в команді та емпатії.

Спеціальні (фахові) компетентності

СК1. Усвідомлення функцій держави, форм реалізації цих функцій, правових основ правоохоронної діяльності; дотримання основних принципів реалізації правоохоронної функції держави.

СК4. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань та навичок у професійній діяльності.

СК5. Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати правову інформацію з різних джерел.

СК6. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.

СК10. Здатність визначати належні та придатні для юридичного аналізу факти.

СК11. Здатність до аналізу та оцінки ризиків що впливають на вчинення адміністративних правопорушень та кримінальних злочинів (проступків).

СК12. Здатність систематизувати закономірності злочинності, визначати особу злочинця, причини і умови злочинності та її окремих видів, реалізовувати напрями і заходи її запобігання.

Навчальна дисципліна **Логіка** забезпечує досягнення **програмних результатів навчання (РН)**, передбачених освітньою програмою:

РН1. Розуміти історичний, економічний, технологічний і культурний контексти розвитку правоохоронної діяльності.

РН3. Збирати необхідну інформацію з різних джерел, аналізувати і оцінювати її.

РН4. Формулювати і перевіряти гіпотези, аргументувати висновки.

РН8. Здійснювати пошук інформації у доступних джерелах для повного та всебічного встановлення необхідних обставин.

РН10. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

РН13. Знати і розуміти відповідні вимоги законодавства, грамотно оформлювати процесуальні документи, що використовуються під час провадження у справах про адміністративні правопорушення, здійснювати превентивні та примусові поліцейські заходи, а також кваліфікацію адміністративних та кримінальних правопорушень.

PH14. Здійснювати пошук та аналіз новітньої інформації у сфері правоохоронної діяльності, мати навички саморозвитку та самоосвіти протягом життя, підвищення професійної майстерності, вивчення та використання передового досвіду у сфері правоохоронної діяльності.

PH15. Працювати автономно та в команді виконуючи посадові обов'язки та під час розв'язання складних спеціалізованих задач правоохоронної діяльності.

PH22. Вміти оцінювати обстановку, рівень потенційних загроз та викликів, прогнозувати розвиток обстановки, дій правопорушників та злочинців, вживати заходів з метою запобігання, виявлення та припинення правопорушень.

3. ОБСЯГ ТА ОЗНАКИ КУРСУ

Загалом		Вид заняття (денне відділення / заочне відділення)			Ознаки курсу		
ЄКТС	годин	Лекційні заняття	Практичні заняття	Самостійна робота	Курс, (рік навчання)	Семестр	Обов'язкова / вибіркова
4	120	30 / 6	30 / 6	60 / 108	1 (на основі ПЗСО) 2 (на основі БЗСО)	2 (на основі ПЗСО) 4 (на основі БЗСО)	Обов'язкова

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	денна форма				Заочна форма			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		лекц.	прак	сам. роб.		лекц.	прак	сам. роб.
Тема 1. Предмет логіки та її практичне значення	18	6	6	6	18	2	-	16
Тема 2. Поняття як логічна форма юридичного мислення	18	6	6	6	18	2	2	14
Тема 3. Судження як форма логічного мислення	18	6	6	6	18	-	2	16
Тема 4. Основні закони логіки	18	6	6	6	18	2	2	14
Тема 5. Умовивід в юридичній діяльності	16	2	2	12	16	-	-	16
Тема 6. Гіпотеза і версія	16	2	2	12	16	-	-	16
Тема 7. Логічні основи теорії аргументації	16	2	2	12	16	-	-	16
Усього годин	120	30	30	60	120	6	6	108
ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ – ЗАЛІК								

5. ТЕХНІЧНЕ Й ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ / ОБЛАДНАННЯ

Здобувачі вищої освіти отримують теми та питання курсу, основну і додаткову літературу, рекомендації, завдання та оцінки за їх виконання як традиційним шляхом, так і з використанням університетської платформи он-лайн навчання на базі Moodle. Окрім того, практичні навички у пошуку та аналізу інформації за курсом, з оформлення індивідуальних завдань, тощо, здобувачі отримують, користуючись комп'ютерними класами та бібліотекою.

6. САМОСТІЙНА РОБОТА

До самостійної роботи здобувачів щодо вивчення дисципліни «Логіка» включаються:

1. Знайомство з науковою та навчальною літературою відповідно зазначених у програмі тем.
2. Опрацювання лекційного матеріалу.
3. Підготовка до практичних занять.
4. Консультації з викладачем протягом семестру.
5. Самостійне опрацювання окремих питань навчальної дисципліни.
6. Підготовка та виконання індивідуальних завдань у вигляді есе, рефератів тощо.
7. Підготовка до підсумкового контролю.

Тематика та питання до самостійної підготовки та індивідуальних завдань

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1	Тема 1. Предмет логіки та її практичне значення <u>1. Питання для самостійного опрацювання.</u> Мислителі античності та їх роль у розвитку логіки юридичної. Особливості взаємозв'язку логіки та права. Історія розвитку логіки в Україні. Логіка в Києво-Могилянській академії. Розвиток логіки в працях представників Львівсько-Варшавської школи. Деонтична логіка і юридична практика. Роль логіки юридичної в теоретичній і практичній діяльності правників України. <u>2. Дискусія.</u> Ознайомитись з парадоксом Еватла. Розглянути позиції обох сторін. Підготуватись до дискусії на тему: «Парадокс Еватла». Питання, що виносяться на дискусію: Яке саме рішення можливе? Яким чином має бути вирішений цей спір? Поясніть, що не зважив на Протагор при укладанні договору з Еватлом. Яке уточнення дозволило б йому уникнути феномена? <u>3. Задачі для самостійного розв'язання</u> (Практикум для самостійної підготовки до курсу «Логіка».)	6	16
2	Тема 2. Поняття як логічна форма юридичного мислення <u>1. Питання для самостійного опрацювання</u> Поняття як форма мислення. Співвідношення поняття та слова. Зміст і обсяг понять. Дефініція: структура, різновиди дефініції. Операції над юридичними поняттями. Сутність правових понять. Логічне формування сутності кримінально-правової кваліфікації злочину. <u>2. Теми для доповідей</u>	6	14

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Роль мови у пізнанні логічної структури мислення. 2. Логіка і семіотика. 3. Семантичні категорії мови. 4. Штучна мова логіки та рівні знакового процесу. 5. Вчення про поняття і його роль у пізнанні та мисленні. 6. Основні прийоми утворення понять. 7. Роль поняття в юридичній теорії і практиці. 8. Особливості вивчення понять в юриспруденції. 9. Логічна сутність кримінально-правової кваліфікації. 10. Понятійний апарат Особливої частини Кримінального кодексу України та його застосування правниками. 11. Логічна культура юриста. 12. Значення логіки для юриста. <p><u>3. Задачі для самостійного розв'язання</u> (Практикум для самостійної підготовки до курсу «Логіка».)</p>		
3	<p>Тема 3. Судження як форма логічного мислення</p> <p><u>1. Питання для самостійного опрацювання</u> Види суджень за кількісною і якісною характеристикою та їх відношення. Логічна модальність у практиці юристів. Логічні сполучники в правових контекстах. Роль запитань та відповідей у діяльності юристів. Логічні квантори та яке їх значення в логіці. «Логічний квадрат».</p> <p><u>2. Теми для доповідей</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Специфіка суджень як форма відображення дійсності. 2. Класифікація суджень в юриспруденції. 3. Судження і речення. 4. Вплив розподіленості термінів у судженнях на правильність мислення. 5. Основні напрями розвитку сучасної логіки. 6. Проблеми істинності модальних суджень в юридичній практиці. 7. Роль простих суджень в теоретичній і практичній діяльності правників. 8. Роль складних суджень у функціонуванні нормативно-правових актів України. 9. Таблиці істинності та їх застосування в роботі слідчого. 10. Складні судження та їх використання в судочинстві. <p><u>3. Задачі для самостійного розв'язання</u></p>	6	16

4	<p>Тема 4. Основні закони логіки</p> <p><u>1. Питання для самостійного опрацювання</u> Загальна характеристика основних законів логіки. Закон тотожності. Закон суперечності. Закон виключення третього. Закон достатньої підстави. Закон комутативності. Значення законів логіки для судового дослідження. Закони логіки та нормативно-правові акти.</p> <p><u>2. Теми для доповідей</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Взаємозв'язок законів діалектики і законів логіки юридичної. 2. Закони логіки та їх використання в практичній діяльності юриста. 3. Логічні помилки, які виникають при порушенні законів логіки. 4. Софізми в античній філософії та логіці. 5. Закон достатньої підстави як важлива умова прийняття правильних судових рішень. 6. Логічні закони Аристотеля і сучасність. 7. Закони сучасних нетрадиційних логік. 8. Особливості використання законів логіки в юриспруденції. 9. Роль законів логіки юридичної у функціонуванні нормативно-правових актів. 10. Роль і місце законів логіки юридичної в теоретичній діяльності правників. <p><u>3. Задачі для самостійного розв'язання</u></p>	6	14
5	<p>Тема 5. Умовивід в юридичній діяльності</p> <p><u>1. Питання для самостійного опрацювання</u> Висновки логіки висловлювань: а) типологія правил висновку; б) обґрунтування правил висновку; в) метод аналітичних таблиць; г) умовиводи логіки висловлювань у традиційній логіці (умовно-категоричні, чисто умовні, розділово-категоричні, умовно-розділові). Недедуктивні умовиводи: індуктивні умовиводи: повна індукція і неповна індукція: популярна індукція та наукова індукція, або методи знаходження причинних зв'язків.</p> <p><u>2. Теми для доповідей</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Метод дедукції та його використання в роботі слідчого. 2. Сутність «дедуктивного методу» Шерлока Холмса. 3. Безпосередні умовиводи, дискусії та їх використання. 4. Аналіз методів утворення безпосередніх умовиводів. Сильні та слабкі сторони безпосередніх умовиводів. 5. Дилема та її використання у прийнятті альтернативних рішень. 6. Використання скорочених і складноскорочених силогізмів у комунікаційних процесах. 7. Умовно-розподільні судження як засіб прийняття правильних рішень. 8. Індукція та її використання в судовій практиці. 9. Індукція і криміналістика. 10. Роль індукції в розслідуванні техногенних катастроф. <p><u>3. Задачі для самостійного розв'язання</u></p>	12	16

6	<p>Тема 6. Гіпотеза і версія</p> <p><u>1. Питання для самостійного опрацювання</u> Поняття гіпотези і її структура. Види гіпотез. Версія у судовому дослідженні. Висування та перевірка версій. Версія у судовому дослідженні. Висування та перевірка версій. Версія як різновид гіпотези. Етапи побудови та перевірки версій у судовому дослідженні. Верифікація та фальсифікація слідчих версій</p> <p><u>2. Теми для доповідей</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Логічна суть гіпотези та криміналістичної версії 2. Логіка побудови та перевірка версій 3. Роль гіпотези та версії в юридичній діяльності 4. Слідча версія: логічні аспекти 5. Головні вимоги до слідчих версій, особливості їх побудови 6. Наукові та загальні гіпотези. 7. Версія та гіпотеза і їх взаємозв'язок. 	12	16
7	<p>Тема 7. Логічні основи теорії аргументації</p> <p><u>1. Питання для самостійного опрацювання</u> Форми діалогу та його структура. Суперечка, діалог, полеміка: їх співвідношення. Варіанти ведення полеміки. Дискусія, диспут, дебати. Засоби ведення суперечки. Логіка питань та відповідей. Помилки при складанні питань. Правильність побудування відповідей. Поради полемісту.</p> <p><u>2. Теми для доповідей</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Логіка і мистецтво полеміки. 2. Логічні основи переконання. 3. Спростування та його логічна і юридична функції. 4. Логічна культура ведення дискусії та суперечок у професійній діяльності юриста. 7. Логічне обґрунтування Конституції України. 8. Логічна структура юридичного документа. 9. Доведення і спростування суджень у суді 10. Апорії Зенона і їхнє сучасне трактування. 	12	16
Всього		60	108

Питання до заліку

Підсумкові питання з дисципліни «Логіка»

1. Предмет і визначення логіки.
2. Мислення як предмет аналізу у формальній логіці.
3. Форми мислення і примусовий характер логічної форми.

4. Істинність і правильність мислення.
5. Основні етапи становлення логічних знань.
6. Значення логіки як науки.
7. Поняття як форма мислення.
8. Зміст і обсяг поняття. Види понять за змістом і за обсягом.
9. Відношення між сумісними поняттями.
10. Відношення між несумісними поняттями.
11. Логічні операції з поняттями.
12. Обмеження і узагальнення понять.
13. Визначення понять. Основні правила визначення понять.
14. Поділ понять. Основні правила поділу понять.
15. Судження як форма мислення та його структура.
16. Класифікація суджень.
17. Розподілення термінів у судженні.
18. Відношення між судженнями за істинністю. «Логічний квадрат».
19. Складні судження та їх види.
20. Загальна характеристика законів логіки.
21. Закон тотожності.
22. Закон суперечності (несуперечності).
23. Закон виключеного третього.
24. Закон достатньої підстави.
25. Умовивід як логічна форма. Види умовиводів.
26. Поняття індуктивного умовиводу. Види індукції.
27. Дедуктивні умовиводи.
28. Поняття аналогії. Види аналогії.
29. Безпосередні умовиводи. Обернення, перетворення, протиставлення предикату і протиставлення суб'єктові.
30. Простий категоричний силогізм. Правила категоричного силогізму.
31. Фігури і модуси категоричного силогізму.
32. Логічні помилки, які трапляються в категоричних силогізмах.
33. Складні і скорочені силогізми. Складноскорочений силогізм (сорит).
34. Умовні умовиводи.
35. Умовно-категоричні умовиводи.
36. Розділові умовиводи.
37. Розділово-категоричні умовиводи.
38. Умовно-розділові умовиводи.
39. Доведення та його структура. Види доведень.
40. Спростування та його структура.

41. Правила та помилки в доведенні та спростуванні.
42. Правила та помилки щодо тези.
43. Правила та помилки щодо аргументів.
44. Правила та помилки щодо способу (форми) обґрунтування.
45. Суперечка та її види. Вимоги до суперечки.
46. Логічний аналіз запитань і відповідей.
47. Логічні закони мислення
48. Міркування за аналогією. Логічна природа та роль гіпотези
49. Доведення та спростування
50. Ділова бесіда: комунікативні функції та логічні засоби їх реалізації
51. Логічна складова культури мислення юриста.
52. Сутність «дедуктивного методу» Шерлока Холмса
53. Побудова версії у судовому дослідженні.
54. Роль логіки під час ведення суперечки.
55. Співвідношення логічних та юридичних законів
56. Методи наукової індукції (канони Бекона–Мілля)
57. Аналогія: загальна характеристика
58. Традукція (умовиводи за аналогією): структура та види
59. Аналогія права та аналогія закону
60. Поняття про гіпотезу. Структура та види гіпотез
61. Побудова гіпотези та перевірка гіпотези.
62. Спір. Види спору.
63. Парадокси.
64. Верифікація та фальсифікація слідчих версій
65. Доведення до абсурду (доведення того, що наслідки, які випливають з даної тези протирічать дійсності).
66. Правила доведення та спростування щодо тези та демонстрації, їх практичне значення для правоохоронної діяльності.
67. Правила доведення та спростування щодо аргументів та їх застосування у практичній діяльності органів внутрішніх справ.
68. Доведення хибної форми аргументації (того, що теза з аргументів не випливає).

7. ВИДИ ТА МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Види контролю	Складові оцінювання	
	Для іспиту	Для заліку
поточний контроль, який здійснюється у ході: проведення практичних (лабораторних) занять, виконання самостійної роботи, індивідуальних завдань, дослідна робота здобувача тощо.	50%	100%

підсумковий контроль	50%	
----------------------	-----	--

Методи діагностики знань (контролю)	фронтальне опитування; наукова доповідь, реферати, усне повідомлення, індивідуальне опитування; робота у групах; ділова гра, розв'язання ситуаційних завдань, кейсів, практичних завдань, іспит (залік)
--	---

8. ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ ЗА НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ У ФАХОВОМУ КОЛЕДЖІ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
(поточний контроль, підсумковий контроль, загальний результат оцінювання)

ЗАЛІК

<i>Поточний контроль</i>			
Види роботи	Планові терміни виконання	Форми контролю та звітності	Максимальний відсоток оцінювання
Систематичність і активність роботи на практичних (лабораторних) заняттях			
1.1. Підготовка до практичних (лабораторних) занять	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Перевірка обсягу та якості засвоєного матеріалу під час практичних (лабораторних) занять	60
Виконання завдань для самостійного опрацювання			
1.2. Індивідуальне тестування, завдання, підготовка реферату (есе) за заданою тематикою	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Розгляд відповідного матеріалу під час аудиторних занять або ІКР ¹ , перевірка конспектів навчальних текстів тощо	20
Виконання індивідуальних завдань, дослідна робота здобувача			

¹ Індивідуально-консультативна робота викладача зі здобувачами

1.3. Інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовка наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій тощо.	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Обговорення результатів проведеної роботи під час аудиторних занять, наукових конференцій та круглих столів.	20
Разом балів за поточний контроль			100
<i>Загальний результат оцінювання</i>			100

Поточний контроль знань здобувачів освіти при формі контролю **залік** (максимум 100 балів) оцінюється за шкалою («2», «3», «4», «5»), з обов'язковим переведенням балів за кожний вид роботи таким чином:

- за підготовку до аудиторних занять (максимум 60 балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості практичних (лабораторних) занять, для переведу балів за підготовку до аудиторних занять середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 12;
- за виконання завдань для самостійного опрацювання (тестування, завдання, підготовка реферату (есе) за заданою тематикою) (максимум 20 балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості програмного матеріалу, що виноситься на самостійне вивчення, для переведу зазначених балів середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 4;
- за інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовку наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій тощо (максимум 20- балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості інших видів індивідуальних завдань, для переведу балів середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 4.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗА ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ

- «2»- виставляється за неправильну відповідь (письмову роботу), яка не відповідає змісту теми та свідчить про нерозуміння її основних положень;
- «3» -виставляється за відповідь (письмову роботу), яка відповідає змісту теми, але є неповною і неточною у визначенні понять, свідчить про неповне розуміння основних положень навчального матеріалу, свідчить про те, що знання здобувача мають фрагментарний, поверховий характер;
- «4» - оцінюється правильна і обґрунтована відповідь (письмова робота), з якої видно, що здобувач знає й розуміє теоретичний матеріал в обсязі навчальної теми, володіє необхідними навичками, не допускає суттєвих помилок.
- «5» - оцінюється повна, правильна, ґрунтовна відповідь (письмова робота) на запитання теми, що передбачає логічність і послідовність викладу матеріалу, володіння термінологією, показує вміння повно й глибоко використовувати теоретичні знання в практичній площині.

9. КРИТЕРІЇ ЗАГАЛЬНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ (для екзамену / заліку)

Рівень знань оцінюється:

- «відмінно» / «зараховано» А - від 90 до 100 балів. Здобувач виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно знаходити та опрацювати

необхідну інформацію, демонструє знання матеріалу, проводить узагальнення і висновки. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, під час яких давав вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;

- «добре» / «зараховано» В - від 82 до 89 балів. Здобувач володіє знаннями матеріалу, але допускає незначні помилки у формуванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, має конспект з виконаними завданнями до самостійної роботи, презентував реферат (есе) за заданою тематикою, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі;

- «добре» / «зараховано» С - від 74 до 81 балів. Здобувач відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, але дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, реферату та активність у науково-дослідній роботі;

- «задовільно» / «зараховано» D - від 64 до 73 балів. Здобувач був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на середньому рівні, допускає помилки, серед яких є значна кількість суттєвих. При цьому враховується наявність конспекту з виконаними завданнями до самостійної роботи, рефератів (есе);

- «задовільно» / «зараховано» E - від 60 до 63 балів. Здобувач був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки, має неповний конспект з завданнями до самостійної роботи.

- «незадовільно з можливістю повторного складання» / «не зараховано» Fx – від 35 до 59 балів. Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

- «незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни» / «не зараховано» F – від 0 до 34 балів. Здобувач не володіє навчальним матеріалом.

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ ЗАГАЛЬНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗА РІЗНИМИ ШКАЛАМИ

100-бальною шкалою	Шкала за ECTS	За національною шкалою	
		екзамен	залік
90-100	A	Відмінно	Зараховано
82-89	B	Добре	
74-81	C	Задовільно	
64-73	D		
60-63	E		
35-59	Fx	Незадовільно	Не зараховано
1-34	F		

10. ДОТРИМАННЯ ВИМОГ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Викладання та засвоєння навчальної дисципліни передбачає неухильне дотримання вимог академічної доброчесності, яка регулюється Законом України “Про освіту” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст.2004), «Методичними рекомендаціями для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності» (Лист МОН № 1/9-650 від 23.10.18 року), іншими нормативними документами. Зокрема, основні засади дотримання академічної доброчесності визначено у «Положенні про академічну доброчесність у Міжнародному гуманітарному університеті», «Кодексі академічної доброчесності Міжнародного гуманітарного університету» та «Інструкції щодо процедури технічної перевірки на наявність текстових запозичень (академічного плагіату)», затвердженої наказом МГУ від 03.05.2024 р., № 708а.

Відповідно до ст.42 Закону України “Про освіту” академічна доброчесність - це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Дотримання академічної доброчесності передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
- посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

10. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Бедан В.Б. Логіка: навчально-методичні рекомендації (для самостійної роботи здобувачів першого (бакалаврського) рівня освіти за спеціальністю 262 Правоохоронна діяльність Міжнародного гуманітарного університету. Одеса: Фенікс, 2022. 59 с. [Електронний ресурс].
2. Бедан В.Б. Логіка: курс лекцій (для здобувачів першого бакалаврського рівня освіти за спеціальністю 262 Правоохоронна діяльність Міжнародного гуманітарного університету. Одеса: Фенікс, 2022. 100 с. [Електронний ресурс].
1. Богдановський І.В. Логіка: навч. посіб. Ун-т держ. фіск. служби України. Ірпінь: Ун-т ДФС України, 2020. 309 с.
2. Бондар Т. Логіка: хрестоматія. К.: Ліра-К, 2022. 336 с.
3. Данильян О.Г., Юркевич О.М., Кальницький Е.А. Логіка. Х.: Право, 2021. 144 с.
4. Доній Н.Є. Основи критичного мислення та праворозуміння у судовій практиці: навч. посіб. Акад. Держ. пенітенціар. служби. Чернівці: Академія ДПтС, 2021. 431 с.
6. Конверський А. Логіка. Підручник для студентів юридичних факультетів. К.: ЦУЛ, 2024. 358 с.

Допоміжна

1. Андрусак І. Логіка в системі вищої юридичної освіти та наукових дослідженнях. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Юридичні науки», 1(29), 2021. С. 42-47.
2. Гвоздік О.І. Логічні основи організації слідчого експерименту. Філософські та методологічні проблеми права. 2022. №1 (23). С. 13-

3. Гвоздік О.І. Формальні та неформальні аспекти логіки розслідування. Філософські та методологічні проблеми права, 2021. № 2 (22). С. 56-63.
4. Гвоздік О.І. Логічний аспект планування та проведення допиту. Філософські та методологічні проблеми права. 2023. № 1 (25). С. 28-37.
5. Гудзенко О. Сучасні освітні технології у викладанні логіки та критичного мислення: методологічний аспект. Вісник науки та освіти, №2 (2), 2022. С. 128-139.
6. Каліщук С. Механізми змін і внутрішня логіка відновлення реалістичності у кризовому втручанні. Науковий вісник ХДУ. Серія Психологічні науки. № 3, 2023. С. 35-41.
7. Колотілова Н. Формальна та неформальна логіка в Spod та Vusa світах. Політологічний вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. № 93, 2024. С. 45-56.
8. Комаха Л.Г., Колотілова Н. А. Особливості розвитку логіки початку ХХ та ХХІ ст. Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Філософія. Культурологія. Т. 34, № 2. 2021. С. 14-19.
9. Коритко Л.Я., Кучера А.М. Застосування законів логіки під час тлумачення норм кримінального права. Державотворення та правотворення в контексті євроінтеграції: матеріали доповідей, виступів і повідомлень учасників VI-го Всеукраїнського круглого столу (м. Львів, 10 грудня 2020 р.) / Забзалюк Д.Є. (відп. за вип.), Яремчук В.Д. (укл.) / Львівський державний університет внутрішніх справ. Львів: ПП «Видавництво «БОНА», 2020. С. 55-57.
10. Кохан Я.О. Символічна логіка: повернення до витоків. Стаття II, базові категорії. Вісник НЮУ імені Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія, 2020. № 4(47), 47-57.
11. Круглова О.О. Недостовірні інформація та оціночні судження в цивільних правовідносинах: теоретико-правовий аналіз. Юридичний науковий журнал. № 3/219. С. 66-67.

Інформаційні ресурси

1. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>.
2. Український логічний портал • Ukrainian Logic Portal URL: <http://logic.net.ua/>
3. Он-лайн бібліотека. URL: <http://www.lib.com.ua>.
3. Он-лайн бібліотека. URL: <http://www.info-library.com.ua/books-book-149.html>
4. Репозиторий НУ "ОЮА" URL: <http://dspace.onua.edu.ua/>